

12) Ο ΠΟΣΟΤΙΚΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ όρισε τη σταθερότητα των τιμών ως "ετήσια αύξηση του Εναρμονισμένου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΕνΔΤΚ, HISP) με ρυθμό χαμηλότερο του 2%. Η σταθερότητα των τιμών πρέπει να διατηρείται μεσοπρόθεσμα". Η χρήση της λέξης "αύξηση" σαφώς σημαίνει ότι ο αποπληθωρισμός (deflation), δηλαδή η παρατεταμένη μείωση του επιπέδου των τιμών, δεν θεωρείται συνεπής με τη σταθερότητα των τιμών. Στον ορισμό γίνεται αναφορά σε ένα ανώτατο όριο (2%), δεν προβλέπεται, όμως, και ένα κατώτατο όριο. Αυτό έγινε διότι η ΕΚΤ έλαβε υπόψη την ενδεχόμενη ύπαρξη μεροληψίας ως προς τον τρόπο μέτρησης και την τυχόν αβεβαιότητα όσον αφορά το μέγεθός της. Η μεροληψία μπορεί να προκύψει επειδή μεταβάλλονται τα καταναλωτικά πρότυπα και βελτιώνονται ποιοτικά τα αγαθά και οι υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο καλάθι. Ο δείκτης που επελέγη για τη μέτρηση του πληθωρισμού είναι ο ΕνΔΤΚ που είναι εναρμονισμένος για τη ζώνη του ευρώ και εγγυάται την υιοθέτηση μιας προοπτικής κατά τη διαμόρφωση της νομισματικής πολιτικής. Ο όρος "μεσοπρόθεσμα" αντανάκλα την ανάγκη για μια νομισματική πολιτική που έχει μεσοπρόθεσμο προσανατολισμό. Με τον τρόπο αυτό η ΕΚΤ αναγνωρίζει την ύπαρξη βραχυχρόνιων διακυμάνσεων των τιμών λόγω μη νομισματικών διαταραχών στο επίπεδο των τιμών. Για παράδειγμα, οι μεταβολές στην έμμεση φορολογία ή στις τιμές των εμπορευμάτων δεν είναι δυνατό να ελεγχθούν από τη νομισματική πολιτική. Επόμενα το Ευρωσύστημα δεν είναι υπεύθυνο για αυτές τις βραχυχρόνιες διακυμάνσεις και η αξιολόγηση της νομισματικής πολιτικής μεσοπρόθεσμα εξασφαλίζει το γνήσιο και δημοκρατικό έλεγχο του συστήματος.